

پژوهش‌های حقوقی

فصلنامه علمی - ترویجی

شماره ۳۷

هزار و سیصد و نود و هشت - بهار

- ۷ • نقدي پست‌مدرنيستي بر پوزيتيويسم حقوقی در حقوق بین‌الملل
دکتر علیرضا باقری ایانه - دکتر مجتبی انصاریان
- ۲۷ • تفسیر قطعنامه‌های شورای امنیت: از معماه تعیین قواعد عام تفسیر تا تخصیص تفسیر
یاسر سالاریان - مهدی خلیلی طرقه
- ۵۵ • استثنای منع کار اجری در قوانین موضوعه ایران و مقاوله‌نامه شماره ۲۹ سازمان بین‌المللی کار
دکتر محمد مظہری - فرزاد چنگجوی (خراطا) - اکبر لطفی عزیز
- ۷۹ • تعهدات خاص خدمات مخابرات در سازمان جهانی تجارت
زهرا مشرف جوادی
- ۱۰۷ • بررسی الزام مستدل بودن آرای داوری در رسیدگی به اختلافات ناشی از سرمایه‌گذاری بین‌المللی
سپهر حسن‌خان‌پور - امیرحسین حقیقی
- ۱۲۷ • رویکرد کیفری قانون مالیات‌های مستقیم با تأکید بر قانون اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم
دکتر ابوالحسن شاکری - عاطفه شیخ اسلامی
- ۱۴۰/۰۴/۳۱ • سیاست‌های نوین تقدیمی مبارزه با قاچاق کالا در قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب
۱۶۷
- ۱۴۰/۱۰/۰۳ • مصطفی حسن رئیسی - ریحانه خلیلی
• تأثیر شخصیت در قراردادها با مطالعه تطبیقی در حقوق ایران و انگلیس با تأکید بر رویه قضایی
۱۸۹ فاطمه نوروزی - دکتر مهدی عاشوری - دکتر دلار برادران
- ۱۳۹۲ • جایگاه وکیل در مرحله تحقیقات مقدماتی در پرتو تحولات قانون آیین دادرسی کیفری مصوب
۲۱۵ دکتر سید ابراهیم قدسی - میثم غلامی - امین ملکی
- ۲۳۹ • اصل حاکمیت اراده و بروز آن در قواعد حل تعارض در نظام حقوقی ایران و چین
وحید یگانه - روح‌الامین حجتی کرمانی
- ۲۶۱ • قراردادهای هوشمند: توافقات حقوقی در پرتو بلاکچین
نگارنده: رجی او شیلدز، ترجمه: مهدی ناصر - دکتر حسین صادقی

http://jlr.sdlil.ac.ir/article_91593.html

نقدی پست‌مدرنیستی* بر پوزیتیویسم حقوقی** در حقوق بین‌الملل

دکتر علیرضا باقری ابیانه*** - دکتر مجتبی انصاریان*

چکیده:

با اعمال رویکردها و مکاتب مختلف حقوقی با مباحث پیچیده‌ای در حوزه‌های مختلف حقوق مواجه می‌شویم که ریشه در مبانی حقوق دارند. اهمیت مسئله هنگامی بیشتر می‌شود که در حل مصادیق و مسائل عملی مختلف نیز با این مسئله مواجه می‌شویم تا حدی که اعمال تئوری‌های مختلف منجر به حصول نتایج مختلف حقوقی می‌شود.

در این نوشتار به دو مکتب حقوقی - فلسفی پرداخته می‌شود که اعمال هریک از آنها منجر به تفاوت استنتاجی مؤثر در درک مصادیق حقوقی می‌گردد. مکتب اول مکتب نسبتاً جدید پست‌مدرنیسم است که مبانی آن به صورت انتقادی در کنار مبانی مکتب سنتی پوزیتیویسم حقوقی قرار داده می‌شود. مبنای شناخت پست‌مدرنیست‌ها، استدراکات ذهنی انسانی است حال آنکه مبنای شناخت پوزیتیویست‌های حقوقی نوعی تکیه بر تجربه با توجه به اراده کشورهast.

هر مکتب متدولوژی خاص خود را دارد که در آنها در تصمیم‌گیری‌های حقوقی مؤثر است. در عمل عموماً در تصمیم‌گیری‌های حقوقی درخصوص مصادیق عملی حقوقی به نوعی شاهد تعارض و تداخل این دو مکتب می‌باشیم. در این نوشتار تلاش شده تا با نقدی مبتنی بر مبانی تا حدودی نسبت به این مسئله احاطه پیدا شود.

کلیدواژه‌ها:

پست‌مدرنیسم، پوزیتیویسم حقوقی، اراده‌گرایی، قاعده مبنایی (اعظم)، هرمنوتیک.

مجله پژوهش‌های حقوقی (فصلنامه علمی - تربیتی)، شماره ۱۳۷، پیاپی ۲۶، تاریخ ۱۳۹۷/۰۷/۰۷، صفحه ۷۶-۸۷، وصول: ۱۳۹۷/۰۷/۱۷

* Post Modernism.
** Legal Positivism.

*** دکترای حقوق بین‌الملل عمومی، استادیار دانشگاه پیام نور، نویسنده مسئول

Email: alirezabagheri2255@yahoo.com

**** دکترای حقوق بین‌الملل عمومی، استادیار دانشگاه پیام نور

Email: M_ansarian@pnu.ac.ir

مقدمه

پوزیتیویسم حقوقی (مکتب تحقیقی حقوقی) شاخه‌ای از پوزیتیویسم منطقی (اثبات‌گرایی) است. پوزیتیویسم منطقی که از اصطلاحات فلسفی ناشی از دوران مدرنیته (ساختمارگرایی) است بر مبنای این عقیده شکل گرفته است که «بجز در منطق و ریاضیات، تنها پدیده‌هایی که به‌وسیله حس قابل درک هستند را می‌توان علم دانست.» بنابراین بر این اساس یا علم به‌طور کلی کاملاً مبتنی بر واقعیت قابل مشاهده است یا آنکه حداقل استنباط اصول علمی بر مبنای مشاهدات صورت می‌پذیرد.

پوزیتیویسم منطقی تأکید قابل ملاحظه‌ای بر اثبات‌پذیری معیارها برای بررسی معنای گزاره‌های ادراکی دارد.^۱

در این راستا پوزیتیویسم حقوقی شاخه‌ای علم‌گرا و زیرمجموعه پوزیتیویسم منطقی است. بر مبنای پوزیتیویسم حقوقی قانون مستقیماً برگرفته از رفتار قابل تجربه و اثبات انسانی است و سایر مفاهیم حقوقی را برگرفته از همین اصل در نظر می‌گیرد. لذا در بحث پوزیتیویسم حقوقی از این استدلال چهار نتیجه اساسی به دست می‌آید:

۱- حقوق از اخلاق مجاز است؛ (چراکه مبنای اخلاق را نمی‌توان بر مبنای اثبات‌گرایی توضیح داد)

۲- حقوق کاملاً ناشی از حقایق اجتماع است؛ (حقیقت اجتماعی را به‌نوعی علمی و اثبات‌پذیر قلمداد می‌کند)

۳- هر قاعده حقوقی مبتنی بر گزاره‌ای حقوقی^۲ می‌باشد؛

۴- گزاره‌های حقوقی ساخته یک فرایند قانون‌گذاری توسط حاکمیت‌ها هستند؛ (به جهت اثبات‌پذیری ساده‌تر)

درواقع، منشأ اصلی شناخت قواعد حقوقی در پوزیتیویسم حقوقی به نظریات «هابز» و «هگل» برمی‌گردد. هابز در کتاب «لویاتان» اشاره به مفهوم حکومت می‌کند و مدعی است که شکل‌گیری حکومت منجر به برتری حکومت در تمامی ابعاد زندگی انسان است و در واقع به عقیده‌وی سرمنشأ تمام مسائل از جمله حقوق، موضوع اراده و تصمیم حکومت می‌باشد

۱. برایان مگی، مردان انگلیشه و پدیدآورندگان فلسفه معاصر، ترجمه عزت‌الله فولادوند (تهران: انتشارات طرح نو، ۱۳۷۸)، چاپ دوم، ۱۸۵.

۲. Legal Preposition.

(که به راحتی اثبات‌پذیر نیز است). عقاید هگل نیز که مبدع ایدئالیسم حقوقی است در پوزیتیویسم حقوقی کاربرد دارد. به عقیده او شکل‌گیری حقوق در عرصه داخلی و بین‌المللی مبتنی بر منیات کشورهاست و درواقع در این مکتب، حکومت مهم‌ترین حقیقت اجتماعی برای شکل‌گیری حقوق ارزیابی می‌شود. گزاره‌های قانونی نیز به‌طور مستقیم تحت‌نظر حکومت تدوین و تصویب می‌شوند. عده‌ای معتقدند این مکتب ارتباط نزدیک‌تری با فلسفه سیاسی دارد^۳ که در این نوشتار مجال رد این نظر وجود ندارد.

دو شاخه اصلی پوزیتیویسم حقوقی در حقوق بین‌الملل عبارت است از:

۱- اراده‌گرایی:^۴ این گرایش تمایل و اراده کشور به انجام عملی در عرصه بین‌المللی را به عنوان منشأ تعهدات آن کشور در حقوق بین‌الملل قلمداد می‌کند؛^۵

۲- نظریه محض حقوقی: دانش حقوق مبتنی بر یک قاعده مشخص و اولیه تحت عنوان «قاعده مبنایی یا اعظم» است که این قاعده در رأس هرم قواعد حقوقی قرار دارد و سایر قواعد از این قاعده منشعب می‌شوند. در حقوق بین‌الملل اصل وفای به عهد کشورها به عنوان قاعده اعظم در نظر گرفته می‌شود.^۶

پوزیتیویسم حقوقی در اوایل قرن بیستم به منزله مکتب فکری غالب در عرصه بین‌المللی موردنوجه قرار گرفت و هنوز هم به عنوان یک مکتب مؤثر در استنتاج، استنباط، استدراک، استقراء و استدلال در سطح بین‌المللی مورد استفاده قرار می‌گیرد. برمبنای این مکتب هر دو اصل ایجاد‌کننده حقوق بین‌الملل که در دو گرایش فرعی پوزیتیویسم در بالا به آنها اشاره شد، غیرقابل خدشه و جهان‌شمول می‌باشند.

در مقابل پست‌مودرنیسم (پس‌اساختارگرایی) یک مکتب سلبی است،^۷ به این معنا که در صدد ساخت یک نظام مفهومی و اجرایی در حوزه حقوق نمی‌باشد و از اصول آن نمی‌توان نظام یکپارچه عملی به دست آورد. ولی در هر حال از آن در استدلال‌های حقوقی به‌طور گسترده استفاده می‌شود و به علاوه استفاده و به کارگیری آن منجر به تغییل بسیاری از نظریات افراطی

^۳. Robert Ago, *Encyclopedia of International Law* (North Holland: Oxford, 1984), Vol. 7, 385.

^۴. Voluntarism.

^۵. پرویز ذوال‌عین، مبانی حقوق بین‌الملل عمومی (تهران: مؤسسه چاپ و انتشارات وزارت امور خارجه، ۱۳۷۷)، ۴۸۹.

۶ همانجا.

^۷ لارنس کهون، از مدرنیسم تا پست‌مودرنیسم، ویراستار فارسی عبدالکریم رسیدیان (تهران: نشر نی، ۱۳۸۴)، چاپ چهارم، ۱.

در مکاتب مختلف حقوقی می‌شود که یک نمونه آن را می‌توان در این نوشتار ملاحظه نمود. البته عده‌ای از حقوقدانان معتقدند اعمال محدود پست‌مدرنیسم آن هم در مقام نقد پاره‌ای از اصول فعلی نظام حقوق بین‌الملل منجر به شکل‌گیری مکتبی تحت عنوان کثرت‌گرایی حقوقی^۸ می‌گردد و در این خصوص مدعی هستند پست‌مدرنیسم ریشه اصلی این مکتب حقوقی می‌باشد.

شاخصه‌های مکتب پست‌مدرنیسم عبارت است از:

- عدم اعتقاد به فرآگفتارها؛^۹ - عدم اعتقاد به حقیقت واحد جهانی؛^۳ - دست کشیدن از کل‌گرایی؛^۴ - خردگریزی و تأکید بر اصالت احساس؛^۵ - نسبی‌گرایی؛^۶ - هرمنوتیک نسبی‌گرا؛^۷ - محور بودن زبان؛^۸ - شکل‌گیری حقیقت در گفتمان‌های جهانی؛^۹ - تقدم متن بر مؤلف؛^{۱۰} - نقد تمامیت‌گرایی حاکمیت.^{۱۰}
- پست‌مدرنیسم در حقوق به دو شکل تجلی می‌یابد: ۱- پست‌مدرنیسم نقاد؛^۲ ۲- پست‌مدرنیسم افراطی.

در پست‌مدرنیسم نقاد معمولاً شکل‌گیری قانون به صورت کثرت‌گرایانه، محلی و مصادقی است. در این دیدگاه پست‌مدرن‌ها هر فرهنگ را برابر با فرهنگ دیگر در نظر می‌گیرند و بر لزوم وجود نظرات و فرهنگ‌های مختلف پافشاری دارند. در پست‌مدرنیسم افراطی اساساً قانون بهجهت نسبی بودن مفاهیم و شکل‌گیری حقیقت بر پایه گفتمان، بسیار لرزان قلمداد می‌شود. «حقیقت» در این دیدگاه مواجه با بحثی تحت عنوان «کثرت نظرات» برمبنای کثرت مخاطبان است و درنتیجه ایجاد حقوق، عملی به نظر نمی‌رسد.

حال با درکنار هم قرار دادن شاخصه‌های مکتب پوزیتیویسم حقوقی و پست‌مدرنیسم متوجه چالش‌های مفهومی متعدد در مباحث زیر در حوزه حقوق بین‌الملل می‌شویم:

- اعتبار حقوق بین‌الملل؛^۲ - منشأ حق بودن حقوق بین‌الملل؛^۳ - واحد بودن و کلی بودن حقوق بین‌الملل؛^۴ - اهمیت اراده در شکل‌گیری استناد بین‌المللی و عرف (با نقدی مبتنی بر تقدم متن بر مؤلف موردنظر پست‌مدرنیسم)؛^۵ - اعتبار اراده در مکتب اراده‌گرایی؛^۶ - جایگاه تفسیر؛^۷ - اعتبار اشکال مختلف قواعد حقوقی.

^۸. Legal Pluralism.

^۹. Meta Narrative.

^{۱۰}. سیدعلی میرموسوی، سید صادق حقیقت، مبانی حقوق پسر از دیدگاه اسلام و دیگر مکاتب (تهران: ناشر سازمان انتشارات پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۹۰)، چاپ نهم، ۳۶۷-۳۶۴.

۱- اعتبار حقوق بین‌الملل

از منظر پست‌مدرنیسم حقوق بین‌الملل در وضعیت فعلی مبتنی بر پارادایم حاکم بر نظام سیاسی بین‌المللی است و تحت تأثیر قدرت‌های برتر بین‌المللی شکل گرفته است^{۱۱} و درنتیجه نسبی است. درحالی‌که طرفداران پوزیتیویسم حقوقی با تکیه بر شکل‌گیری حقوق برمبنای برتر بودن حاکمیت‌ها در سطح بین‌المللی مدعی حقوقی قطعی، کلی و علمی هستند. برای مثال «هانس کلسن» علم بودن حقوق را با ابتناء حقوق بر مفهوم خود حقوق توجیه می‌کرد. وی چنین عنوان داشته بود که «اگر قائل به مفهوم حقوق هستیم باید آن را به صورت مجموعه قواعدی در نظر بگیریم که درنهایت و غایت عنصر تعهد و تکلیف در آن وجود دارد و اگر در این موضوع تردید کنیم یا به دنبال علت دیگر برویم دیگر حقوق در مفهوم واژه‌اش محقق نخواهد شد.»

درواقع کلسن با این استدلال اعتبار علمی حقوق را از خود واژه آن استخراج می‌کرد. وی سپس با این استدلال به دنبال سرشته حقوق بین‌الملل برآمد و «قاعده مبنایی و اعظم»^{۱۲} را مطرح کرد و در حقوق بین‌الملل هرچند مستقیماً بر اهمیت حاکمیت‌ها تأکید نکرد و اما اصل وفای به عهد حاکمیت‌ها را به عنوان قاعده مبنایی شناخت و سایر قواعد را برگرفته از این قاعده مبنایی دانست. وی بحث اراده را چنین مطرح می‌کند که چون شخصیت دولت فرضی است لذا یک شخص فرضی نمی‌تواند اراده واقعی داشته باشد به عبارت دیگر در این نظر مستقیماً به موضوع اراده اشاره نمی‌شود ولی روشن است که زیربنای وفای به عهد اراده است. درواقع با این استدلال مدعی وجود قواعد علمی و اثبات‌پذیر در عرصه بین‌المللی شد و اعتبار حقوق را بر این فرضیه استوار کرد.

مشخص است از نگاه پست‌مدرن هیچ‌یک از این استدلال‌ها مبنای صحیحی برای اعتبار حقوق به دلایل زیر قلمداد نمی‌شود:

۱- اعتبار گرفتن حقوق از خود واژه حقوق جای تأمل دارد؛

۱۱. سید محمد موسوی، «جایگاه زبان در فلسفه سیاسی وینگشتاین»، دوفصلنامه علمی تخصصی علامه ۲۵ .۱۸۴، (۱۳۸۹)

۱۲. Grund Norm.

- ۲- در پست‌مدرنیسم با تکیه بر تأثیر فلسفه زبان موردنظر «ویتگنشتاین» چرخشی از پدیده‌های طبیعی به حوزه زبان صورت می‌گیرد^{۱۳} که ازلحاظ تحقیر علمی اثبات‌گرایی حائز اهمیت است. بنابراین با توجه به این مفهوم و با توجه به معنی حقوق و نسبی بودن برداشت‌ها از عبارت و واژه «حقوق»، کل استدلال کلسن که با ابتدای اعتبار حقوق بر «واژه» حقوق شکل می‌گیرد، بسیار لرزان می‌گردد؛
- ۳- اتكاء بر حاکمیت‌ها خود بیانگر نسبی بودن حقوق بین‌الملل است که تحت تأثیر پارادایم و قدرت‌های بین‌المللی شکل می‌گیرد؛
- ۴- قرار گرفتن کلیه گزاره‌ها و قواعد حقوقی بر اصل وفا به عهد عملی نیست؛
- ۵- قرار دادن همه قواعد و گزاره‌های حقوقی بر مبنای اصل وفا به عهد نه تنها عملی بلکه علمی هم نیست؛
- ۶- مبنا قرار دادن یک اصل برای تمام قواعد جای بحث دارد. توضیح آنکه در عقاید «لیوتار» که از بینان گذاران پست‌مدرنیسم مطرح است بحثی تحت عنوان «مرگ فرآگفتارها» مطرح می‌شود^{۱۴} که بدنویی با قرار دادن مباحث بر یک اصل جزئی مخالفت می‌شود و درواقع هر اصلی مبتنی بر پیش‌فرض‌هایی قلمداد می‌شود که خود پیش‌فرض‌ها هم نسبی هستند؛
- ۷- اثبات‌پذیری حقوق با تکیه بر یک اصل می‌تواند در بسیاری از موارد با مشکل همراه شود؛

۱۳. ایده اصلی ویتگنشتاین در فلسفه نخست او نظریه تصویری معناست که در کتاب *تراکتاتوس* یا رساله منطقی - فلسفی به آن پرداخته است. بر اساس این نظریه، زبان ما تصویری از حقایق موجود در جهان است. وی در توضیح گزاره اولیه و حقیقت بیان می‌دارد که هر گزاره توصیف یک وضعیت امور است و هر حقیقت وجود یک وضعیت امور است. بنابراین هر گزاره‌ای یک حقیقت را توصیف می‌کند. گزاره‌های مرکب، حقایق مرکب را و گزاره‌های اولیه، حقایق بسیط را توصیف می‌کنند. ویتگنشتاین اندیشه را عبارت از گزاره‌ای معنادار و تصویری از حقیقت می‌داند و زبان را شامل همه گزاره‌ها تلقی می‌کند. نتیجه‌ای که می‌توان از این سه ادعای ویتگنشتاین اخذ نمود این است که زبان تصویر حقایق است. او همچنین تصویر را مدل حقیقت می‌داند که این تصویر، معنا و مضمون خود را مجسم می‌نماید. ازین‌رو تصویر چیزی در باب درستی یا نادرستی خود ابراز نمی‌کند بلکه این سازگاری یا ناسازگاری معنای تصویر با حقیقت همان صادق بودن یا کاذب بودن تصویر است. (محسن آلوستانی مفرد، «نظریه‌های تصویری زبان و بازی‌های زبانی ویتگنشتاین»، روزنامه رسالت، شماره ۵۹۶۱، ۱۳۸۵/۰۶/۲۲).

۱۴. Jhon Francis Lyotard, *The Postmodern Condition* (Manchester: Manchester University Press, 1984), 153.

۸- در عمل نیز با استدلالات پوزیتیویستی پاسخ محکمی به معتقدان نظام حقوق بین‌الملل در عرصه سیاسی بین‌المللی داده نمی‌شود. برای مثال کشورهای بلوک شرق به‌نوعی نظام حقوق بین‌الملل را تأمین‌کننده نظام سرمایه‌داری می‌دانستند و سخن از هم‌زیستی مسالمت‌آمیز با این نظام تا تحقق مقاهیم موردنظرشان در عرصه بین‌المللی داشتند یا کشورهای کمتر توسعه یافته یا در حال توسعه سخن از «در خدمت نظام سلطه بودن حقوق بین‌الملل» مطرح می‌کنند که از آن به عنوان رویکرد کشورهای جهان سوم در حقوق بین‌الملل یاد می‌شود;^{۱۵}

۹- اصل وفای به عهد یک قاعده غیرقابل توضیح است و مبتنی بر یک قاعده فرضی است لذا اگر فرض اولیه غلط باشد کل سیستم نیز غلط خواهد بود.^{۱۶}

همین انتقادها بر مباحث مرتبط با اراده‌گرایی هم مطرح می‌شود. در اراده‌گرایی تکیه بر اهمیت حاکمیت‌ها و کشورها می‌شود و مبنای اعتبار حقوق بین‌الملل پذیرش ارادی قواعد حقوق بین‌الملل توسط تابعان حقوق ارزیابی می‌شود. تنها تفاوت این مكتب با مكتب تحقیقی حقوق موردنظر کلسن در آن است که در مكتب کلسن اصلی حقوقی تحت عنوان اصل وفای به عهد مبنای اراده کشورها مدنظر است. ولی خوب‌به‌خود مشخص است عمل بر مبنای اراده و وفای به عهد از نظر مفهومی بسیار به هم نزدیک است و اساساً وفای به عهد در چهارچوب پذیرش ارادی قبلی قابل توجیه است. لذا تمام ایراداتی که بر مكتب موردنظر کلسن بر شمرده شد درخصوص اراده‌گرایی نیز صادق است.

۲- منشأ حق بودن حقوق بین‌الملل

به عقیده پست‌مدونیست‌ها استناد به قاعده اعظم یا اراده نمی‌تواند توجیه‌گر حقانیت عمل کشورها باشد. برای شناسایی حقانیت نیاز به قواعد کمکی دیگری است و درواقع پوزیتیویسم را رهیافتی برای ایجاد گزاره حقوقی به صورت شکلی می‌دانند نه محتوایی. به عبارت دیگر با این شیوه نمی‌توان برای قواعد حقوقی ایجاد شده هویت معنایی ایجاد کرد. معنی و حقانیت

^{۱۵.} B.S Chimni, “Third World Approaches to International Law: A Manifesto,” *International Community Law Review* 8 (2006): 4, Koninklijke Brill NV, Printed in the Netherlands, <https://www.jnu.ac.in/sites/default/files/Third%20World%20Manifesto%20BSChimni.pdf-2019-23-04>.

^{۱۶.} Accioly Hildebrando Pompeo Pinto, *Tratado De Derecho Internacional Publico* (Rio de Janeiro, Brasil: Imprensa Nacional, 1945), 234.

حقوق به نظر پست‌مدرنیست‌ها از پارادایم حاکم بر مفاهیم در سطح جهانی ناشی می‌شود و منشأ تحولات حقوق بین‌الملل هم ناشی از تحول در پارادایم‌های حاکم بر جهان است.^{۱۷}

مثالی که در این خصوص قابل طرح است بحث استعمار یک سرزمین توسط کشور متربول است. در هیچ‌یک از رهیافت‌های پوزیتیویستی چه پوزیتیویسم «اراده‌گرا» و چه پوزیتیویسم مبتنی بر «قاعده مبنایی» با تکیه بر اصل و فای به عهد، نمی‌توان توجیهی برای این عمل یافت، چراکه اساساً این سرزمین‌ها هنوز کشور نبوده‌اند تا اراده‌ای دایر بر پذیرش استعمار از خود بروز دهند. ولی استعمار به عنوان یک واقعیت حقوقی برای چند قرن در حقوق بین‌الملل وجود داشته است. استعمار زدایی نیز پیرو اعمال حق تعیین سرنوشت و حق خودمختاری در قرن بیستم تحقق یافت که باز تحقق اراده مستعمرات در شکل‌گیری این اصول برمبنای اراده‌گرایی یا اصل و فای به عهد جای بحث دارد. در واقع از نظر پست‌مدرنیست‌ها ظهور و افول استعمار در حقوق بین‌الملل فقط با تکیه بر پارادایم‌های متفاوت حاکم بر نظام بین‌الملل قابل توجیه است و پوزیتیویسم در بیان حق یا ناحق بودن این اعمال قادر است.

انتقاد دیگری که از سوی پست‌مدرنیست‌ها در خصوص ماهیت حقانیت حقوق از نظر پوزیتیویستی مطرح می‌شود بحث «حقوق نرم»^{۱۸} در حقوق بین‌الملل و تأثیر آن بر کشورهای است. حقوق نرم عموماً بر اساس منویات مستقیم حاکمیت‌ها شکل نمی‌گیرد و سازمان‌های بین‌المللی، سازمان‌های غیردولتی جهانی و علمای حقوق در شکل‌گیری آن دخیل هستند.^{۱۹} لذا به درستی نمی‌توان بحث اراده‌گرایی و وفای به عهد حاکمیت‌ها را در این شکل از مقررات بین‌المللی مشاهده کرد.

۳- کلی بودن و واحد بودن مفاهیم حقوق بین‌الملل

در نظریات پوزیتیویستی اصل بر آن است که با استفاده از رویکردی اثبات‌گرا، حقوقی واحد در سطح بین‌الملل حاکم می‌گردد اما اندیشمندان پست‌مدرنیست در امر شکل‌گیری حقوق واحد با استفاده از رویکردهای استنتاجی پوزیتیویسم تردید روا می‌دارند.

.۱۷. موسوی، پیشین، ۱۸۴.

۱۸. Soft Law.

۱۹. Andrew T. Guzman, and Me Timothy, "International Soft Law," *Journal of Legal Analysis* 2 (Spring 2010): 172.

اول اینکه، تفاوت نگاه به حقوق بین‌الملل در دوران جنگ سرد میان کشورهای بلوک شرق و غرب را ناشی از سنتی پایه‌های پوزیتیویسم در ایجاد مبنای قابل اثبات در درک حقوق بین‌الملل ارزیابی می‌کنند؛

دوم اینکه، بحث «چندپاره شدن» یا «فرگماتانتاسیون»^{۲۰} حقوق بین‌الملل^{۲۱} را که در اوایل قرن بیست و یکم توسط کمیسیون حقوق بین‌الملل^{۲۲} مطرح شده و کنوانسیونی نیز در آن خصوص توسط کمیسیون حقوق بین‌الملل تدوین شده را به عنوان مدرکی غیرقابل انکار در عدم وجود مفاهیم حقوق بین‌الملل میان فرهنگ‌ها و ملت‌های مختلف می‌دانند و بحث منطقه‌گرایی^{۲۳} را نیز به نوعی تردید در ماهیت کلی گرایانه حقوق بین‌الملل می‌دانند؛^{۲۴} لذا کلی گرایی که علی القاعده از روش استدلال پوزیتیویست‌ها حاصل می‌آید، مورد قبول پست‌مودرنیست‌ها نیست؛

سوم اینکه، پست‌مودرنیست‌ها معتقدند در اسناد بین‌المللی نیز می‌توان این عدم کلیت حقوق بین‌الملل و واحد نبودن مفاهیم را مشاهده کرد. در این خصوص برای مثال می‌توان به تفاوت در احراز مفهوم «کنترل مؤثر کشورها بر اعمال گروه‌های نظامی»، در رأی دیوان بین‌المللی دادگستری در قضیه نیکاراگوئه^{۲۵} در سال ۱۹۸۶ و رأی دیوان بین‌المللی کیفری یوگسلاوی در قضیه «تادیک»^{۲۶} اشاره کرد که در این دو رأی در خصوص یک مفهوم حقوقی (کنترل مؤثر کشورها بر اعمال گروه‌های نظامی) تعابیر و عناصر مختلفی در نظر گرفته شده است.

البته مشخص است نقدهای پست‌مودرنیستی به کلی بودن حقوق پوزیتیویستی می‌تواند منجر به از دست رفتن کنترل حقوقی در حوزه بین‌المللی، از بین رفتن مدیریت بین‌المللی، از بین رفتن استانداردهای بین‌المللی و تناقضات و اشکالات مختلف شود،^{۲۷} بنابراین

۲۰. Fragmentation.

۲۱. “Conclusions of the work of the Study Group on the Fragmentation of International Law: Difficulties Arising from the Diversification and Expansion of International Law,” United Nations Office of Legal Affairs, Accessed 2019-23-04,

http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/draft%20articles/1_9_2006.pdf.

۲۲. International Law Commission.

۲۳. Regionalism.

۲۴. Martti Koskenniemi, and Leino Päivi, “Fragmentation of International Law? Postmodern Anxieties,” *Leiden Journal of International Law* 15 (2002): 554-557.

۲۵. Case Concerning Military and Paramilitary Activities in and against Nicaragua (Nicaragua v. United States of America), Merits, 1986, ICJ Rep. 14, 62-63, at paras. 110-112.

۲۶. The Prosecutor v. Du_ko Tadić, Judgement, Case No. IT-94-1-A, A.Ch., 15 July 1999.

۲۷. Koskenniemi Martti, and Leino Päivi, op.cit. 554.

به طور معمول در پاسخ به نظریات پست‌مدرنیستی به کلیت و وحدت حقوق بین‌الملل به اظهارات «لوترپاخت» در سال ۱۹۴۱ ارجاع می‌شود که تلاش داشته با نگاهی پрагماتیک و عمل‌گرایانه ضعف ماهیتی مکتب پوزیتیویسم حقوقی در مقابل استدلال‌های پست‌مدرنیستی را حل و فصل نماید.

«عدم وحدت جهان مدرن یک حقیقت است؛ اما از منظر صحیح‌تر، ضرورت همبستگی در کنار لزوم اجرای حقوق و ریشه‌کنی جنگ، یک وحدت منافع را ایجاد می‌کند که مبنایی واقعی‌تر و محسوس‌تر نسبت به تصورات غلط طرفداران عدم وحدت به دست می‌دهد.»^{۲۸}

این عبارات به ذهنی بودن و غیر عملی بودن تصورات پست‌مدرنیستی اشاره دارد. هرچند که این اظهار نظر حدود چهار دهه قبل از مطرح شدن جدی پست‌مدرنیسم در عرصه فلسفه بیان شده است، ولی در عین حال نشان می‌دهد که حتی استدلال‌های پست‌مدرنیستی قبل از اینکه پست‌مدرنیسم در سطح بین‌المللی دارای نام و اسنام رسمی شود در استدلالات حقوقی جای داشته است.

۳- تقدم متن بر مؤلف

در نگاه پست‌مدرنیستی بحثی تحت عنوان تقدم متن بر مؤلف مطرح می‌شود که تا حدودی نزدیک به عقاید سارتر درخصوص اولویت وجود بر ماهیت می‌باشد.^{۲۹}

در بحث تقدم متن بر مؤلف اصل بر آن است که عقایدی که به هر شیوه بیان می‌شود موجودی مستقل از گوینده است و گوینده به عنوان راوی بیرون از متن قلمداد می‌شود و درنتیجه مخاطب متن را به شیوه خودش درک می‌کند.^{۳۰} لذا با توجه به چنین استدلالی چنین استنباط می‌گردد که در حقوق ساختار متن بیان شده اهمیتی بیشتر از خود قانونگذار و انگیزه‌ها و استدراکات و استنتاجات وی دارد. به عبارت دیگر معنی متن دقیقاً آنچه که مؤلف (در اینجا کشور) تعیین می‌کند، نیست.

باتوجه به این رویکرد،^{۳۱} اشکالاتی که بر پوزیتیویسم وارد است عبارت است از:

^{۲۸}. Hersch Lauterpacht, "The Reality of the Law of Nations," in *International Law, being the Collected Papers of Sir Hersch Lauterpacht*, ed. E. Lauterpacht (Cambridge: Cambridge University Press, 1970-1978), Vol. 2, 26.

^{۲۹}. محمدعلی عبداللهی، «تقدم وجود بر ماهیت از دیدگاه سارتر و هایدگر»، پژوهشنامه فلسفه دین (نامه حکمت) ۲ (۱۳۸۲)، ۱۹۲.

^{۳۰}. علی اصغر قربانی، «مرگ استعاری مؤلف و تولد خواننده»، مجله گلستانه ۴۱ (۱۳۸۱)، ۶۴.

^{۳۱}. Approach.

- ۱- بحث احراز اراده کشورها در عرف بین‌المللی به خصوص در مواردی که بحث ابراز اراده ضمنی کشورها مطرح می‌شود، جای انتقاد اساسی دارد؛
 - ۲- تطبیق حقوق بین‌الملل موجود در عرصه بین‌المللی با اراده متکثر کشورهای مختلف عملی نیست و این موضوع که همه کشورها با ابراز اراده خالص و واحد در شکل‌گیری مصاديق مختلف عرف دخیل هستند در حد یک ادعای اثبات‌نشده باقی می‌ماند؛
 - ۳- علاوه‌بر عرف، احراز دقیق اراده کشورها در معاهدات نیز عملی نیست و به همین جهت است که مباحثی تحت عنوان اعلامیه‌های تفسیری در حقوق بین‌الملل مطرح شده است؛
 - ۴- حتی اگر اراده‌ای به طور خالص هم در گزاره‌ای وجود داشته باشد نمی‌توان اهمیت مخاطب را در درک و اجرای آن گزاره حقوقی مؤثر ندانست؛
 - ۵- در بعضی از منابع حقوق مندرج در ماده ۳۸ اساسنامه دیوان بین‌المللی دادگستری گزاره‌های حقوقی‌ای مطرح شده‌اند که ارتباطی با «اراده» کشورها یا «اصل وفای به عهد» موردنظر کلسن ندارند مثل اصول کلی حقوقی و دکترین؛
 - ۶- در بسیاری از موارد مخاطبان حقوق بین‌الملل بدون توجه مستقیم به اراده اولیه کشورها مسائل مختلف حقوقی را مستقیماً از متن و بر اساس واقعیات حقوقی موجود استنباط و استخراج می‌کنند.
- «متن» موردنظر در حقوق بین‌الملل همان گزاره حقوقی است. گزاره حقوقی در پوزیتیویسم حقوقی به این شکل قابل تعریف است که شانه‌ای فیزیکی مثل نوشته، عمل، بیانیه، کنوانسیون، قانون و ... که به طریق مشخص بیانگر عقیده عنصر قانونگذار یا هنجارساز است که در حقوق بین‌الملل این عنصر همان کشورها یا حاکمیت‌ها هستند.

۴- نقد پست‌مودرنیستی بر اراده‌گرایی موردنظر پوزیتیویسم در این خصوص چند مسئله قابل طرح است:

اراده عنصری متکثر است و هر اراده مبتنی بر پیش‌فرض‌هایی است که این پیش‌فرض‌ها در افراد مختلف متفاوت است، لذا اراده‌گرایی نمی‌تواند مبنایی برای شکل‌گیری عرف بین‌المللی قرار گیرد. چراکه اگر مصادقی عملی در راستای ایجاد عرف از سوی یک تابع حقوق بین‌الملل صادر شود، به جهت مختلف بودن زمینه و پیش‌فرض‌های اراده نمی‌توان آن عمل را در خصوص تابعی دیگر موجود عرفی دوچانبه دانست و حاکم بر هر دو تابع تلقی کرد

هرچند خود تابع دیگر رفتار مشابهی با نیت ایجاد عرف از خود نشان داده باشد. این مسئله قابل تعمیم به کل موضوع عرف بین‌المللی نیز می‌باشد و عرف بین‌المللی ناشی از اراده متکثر تابعان بین‌المللی است هرچند عنصر مادی عرف یکسان قلمداد شود. توضیح آنکه عرف از دو عنصر مادی (تکرار عمل) و عنصر معنوی^{۳۲} (اراده ایجاد عرف) شکل می‌گیرد.^{۳۳}

اثبات وجود عنصر معنوی در شکل‌گیری عرف به عهده مدعی وجود عرف بین‌المللی قرار دارد. این موضوع در رأی مورخ ۲۰ نوامبر ۱۹۵۰ دیوان بین‌المللی دادگستری هم مشاهده می‌شود. در این رأی که تحت عنوان حق پناهندگی «هایا دولاتوره» میان کلمبیا و پرو مطرح شد آمده است: «طرفی که به عرف استناد می‌کند، باید مدلل دارد که عرف مورد نظر به ترتیبی ایجاد شده که رعایتش برای طرف دیگر هم اجباری است».^{۳۴}

اثبات وجود عنصر معنوی عرف با توجه به این تفسیر دیوان بین‌المللی دادگستری، نیز بر عهده مدعی است؛ اما همان‌طور که اشاره شد در رهیافت پست‌مدونیستی اثبات تحقق شکل‌گیری عنصر معنوی توسط مدعی بهجهت اراده‌های متکثر عاملان حقوق بین‌الملل به صورت خودبه‌خود غیرممکن یا حداقل بسیار مشکل است. از سوی دیگر نیت و اراده در بحث تحقق عنصر معنوی عرف در مصدقه‌های مختلف یک کشور ممکن است واحد نباشد. چراکه با توجه به تنوع مصدقه‌های عملی در عرصه واقعیت و تفاوت پیش‌فرض‌های استنباطی کشورها درخصوص درک مفاهیم و واقعیت‌های موجود، احراز نیت کشور از منظر پست‌مدونیستی مشکل است و از سوی دیگر تفاوت در طبقه‌بندی مسائل حقوقی و تفاوت در تفسیر از واقعیات و مفاهیم، مشکلات در احراز نیت و اراده یک کشور را دوچندان می‌کند. همین امر خدشه‌ای بر اراده‌گرایی محض نیز می‌باشد. به علاوه ممکن است همین موضوع در احراز نیت در انعقاد معاهدات نیز تا حدودی قابل‌طرح باشد؛

دوم آنکه با این استدلال پست‌مدونیستی، بحث اراده ضمی کشورها در پذیرش قواعد حقوق بین‌الملل که توسط پوزیتیویست‌ها درخصوص پاره‌ای قواعد بین‌المللی مطرح می‌شود،

۳۲. رفتاری تکراری در سطح جامعه بین‌الملل که فاقد عنصر معنوی باشد ولی در آن احترام مستتر است نزاکت بین‌المللی می‌باشد، مثل برافراشتن پرچم کشتی‌ها هنگام رسیدن به هم و زمانی که رفتاری تکراری در فرایند تبدیل شدن به عرف باشد «رویه صرف» (Mere Usage) است.

۳۳. رضا موسی‌زاده، بایسته‌های حقوق بین‌الملل عمومی (تهران: بنیاد حقوقی میزان، زمستان ۱۳۹۱)، چاپ بیست، ۱۱۸.

۳۴. *haya de la torre Case, Asylum, Colombia v Peru, Merits, Judgment*, [1950] ICJ Rep 266, ICGJ 194 (ICJ 1950), 20th November 1950, International Court of Justice [ICJ], <http://www.icj-cij.org/docket/files/7/11973, 2-3>.

سالبه به انتفای موضوع می‌گردد چراکه وقتی نتوان اراده صریح را به درستی بیانگر نیت کشورها به جهت تکثر مفهوم اراده دانست، موضوع احراز نیت در بحث اراده ضمنی دیگر جای خود دارد؛

سوم آنکه در شکل‌گیری گزاره حقوقی تفسیر اراده به‌غیراز خود «راوی» گزاره که در حقوق بین‌الملل «کشور» است، توسط هیچ مخاطبی منطبق با اراده اولیه راوی یا ایجاد‌کننده گزاره حقوقی نمی‌باشد، لذا اراده‌گرایی به‌طور کلی بحثی پرمسئله قلمداد می‌شود و همیشه زمینه‌ای برای انکار اراده توسط ایجاد‌کننده گزاره حقوقی (خود کشور) باقی می‌ماند. لازم به ذکر است که در اراده‌گرایی خود کشور است که خود را برمبنای اراده خویش متعهد به رعایت حقوق بین‌الملل می‌سازد.

این سه اشکال تنها در مقام ایجاد گزاره حقوقی قابل طرح است، اما اشکالات به همین‌جا متنه‌ی نمی‌شود. حتی اگر گزینه‌ای حقوقی در معنی صحیح آن طبق نظریات پوزیتیویستی شکل گرفته باشد و اراده کشور به‌طور دقیق قابل استخراج باشد، بحث تفسیر گزاره حقوقی در مراحل بعدی بحثی پرچالش‌تر است. لازم به ذکر است این انتقادات قابل تعمیم به مبنای فلسفی - حقوقی اعتبار معاهدات بین‌المللی که در پوزیتیویسم حقوقی مطرح می‌شود نیز می‌باشد.^{۳۵}

۴- جایگاه تفسیر (پستمودرنیسم و نقد روش تفسیر گزاره حقوقی برمبنای پوزیتیویسم)

کلسن به عنوان یک حقوق‌دان پوزیتیویست معتقد بود که صرف مراجعه به متن و گزاره حقوقی اساساً معنی مشخصی به‌دست نمی‌دهد و تا اینجا ظاهراً با پستمودرنیست‌ها هم‌عقیده است؛ اما اوی در مرحله بعد معتقد بود که با اعمال اصول قبلی و بعدی قاعده حقوقی موردنظر در هرم ناشی از قاعده اعظم (بنیادین) می‌توان به معنای دقیق قاعده حقوقی دست یافت.

اما در رهیافت پستمودرنیستی با تکیه بر «عنصر زبانی» موردنظر ویتنگنشتاين می‌توان از یک گزاره حقوقی مفاهیم متعددی را تفسیر و استنباط کرد. به خصوص آنکه گزاره حقوقی متشكل از مواد مختلفی باشد که بر روی هم تأثیرگذار باشند، مثل کنوانسیون‌ها که عمولاً از مواد مختلفی شکل می‌گیرند. در انتقاد به پوزیتیویسم حقوقی‌ای که «اصل وفای به عهد را

^{۳۵}. Ulrich Fastenrath, "Relative Normativity in International Law," *European Journal of International Law* 4 (1993): 312.

به عنوان اصل بنیادین حقوق بین‌الملل^{۳۶} موردنوجه قرار می‌دهد با توجه به «عنصر زبانی» می‌توان چنین عنوان داشت که آنچه در این حالت تفسیر را محدود می‌سازد، آن است که حقوق به عنوان یک «واقعیت» از قبل وجود داشته باشد که در این حالت نیز عملًا تشخیص اراده واقعی در چهارچوب اعمال «اصل و فای ب عهد» با مشکل مواجه می‌شود. چون حقوقی که از قبل موجود است، نمی‌تواند مبنای اعمال اصل و فای ب عهد شود و در این حالت یک «دور باطل» محقق می‌شود. این مسئله فقط تئوریک نیست بلکه در عمل هم کشورها به جهت احساس خطر از ناحیه تعارض تفاسیر با اراده اولیه آنها، مبادرت به صدور اعلامیه‌های تفسیری می‌نمایند و به عبارت دیگر اعلامیه تفسیری تنها در مقام حل این مشکل از سوی کشورها صادر می‌شود. از سوی دیگر در عمل ممکن است درخصوص یک کنوانسیون، اعلامیه‌های تفسیری متعارض صادر شود که منجر به شکل‌گیری تعهدات نامتوازنی برای کشورهای مختلف شود. در بسیاری از موارد نیز که اعلامیه تفسیری وجود ندارد، باز کماکان اصل مشکل به شرح فوق خودنمایی می‌کند.

درخصوص نظر دیگر کلسن که عنوان داشته بود گزاره‌های قبلی و بعدی در هرم تشکیل‌دهنده حقوق محدود‌کننده دامنه تفسیر می‌باشند، چنین استدلال می‌شود از آنجاکه ترتیب قواعد قبلی و بعدی گزاره حقوقی موردنفسیر در نظر افراد مختلف می‌تواند متفاوت باشد، لذا تفاسیر نیز حتی بدون توجه به «عنصر زبانی» می‌تواند متفاوت باشد. از سوی دیگر با توجه به بحث «عنصر زبانی» ابتدا باید حقوق، بدون عنصر اصل و فای ب عهد وجود داشته باشد تا بتوان تفسیری مبتنی بر واقعیت در تفاسیر وارد نمود. همین انتقادات بر پوزیتیویسم مبتنی بر اراده‌گرایی هم وارد است.

موضوع دیگری که در بحث تفسیر گزاره‌های حقوقی قابل طرح است بحث هرمنوتیک است. در بحث هرمنوتیک که از آن به عنوان یکی از شاخصه‌های پست‌مدرنیسم یاد می‌شود، می‌توان گفت که رویکرد هرمنوتیک قائل به وجود حقوق بین‌الملل به عنوان برآیند مجموعه‌های قانونی متعدد و متکثر در قالب نظام‌های حقوقی مختلف در سطح نظام بین‌الملل است. به عبارتی دیگر رویکرد هرمنوتیک حقوق بین‌الملل را به عنوان یک مجموعه قانونی واحد در سطح نظام بین‌الملل نمی‌پذیرد بلکه آن را متشکل از مجموعه‌های قانونی متعددی می‌داند که در سطح نظام بین‌الملل پراکنده هستند. این مجموعه‌های قانونی همان

^{۳۶}. Ibidem.

نظامهای حقوقی مختلف بوده که در عین حال که خود متشکل از چند نظام حقوقی ملی هستند اما از منظر حقوق بین‌المللی همانندی‌ها و یکسانی‌های زیادی بین آنها وجود داشته که این مشابهتها به عنوان اصول کلی حقوقی در عرصه حقوق بین‌الملل قابل مشاهده است.^{۳۷} لذا با توجه به این تکثر، تنها تفسیر صحیح بر پایه واقعیات و حقوق موجود محقق می‌شود نه ارزیابی اولیه اراده تابعان.

از سوی دیگر حتی می‌توان دایره تردید در شناسایی اراده در هرمنوتیک را بسیار گسترش داد. در این راستا مبنای هرمنوتیک در حقوق بین‌الملل، بحث نسبی بودن و ابتنای کامل تفسیر بر نظرات مفسر قلمداد می‌شود. نظرات مفسر ممکن است با توجه به نگاه شخصی وی به واقعیات یا با توجه به نظر شخصی مفسر دایر بر یک پایه جزئی و ذهنی خاصی که ممکن است با نظر کشور ایجاد کننده قاعده متفاوت باشد، شکل گیرد. به عبارت دیگر در هر حال نگاه مفسر اهمیت اساسی را در تفسیر بیان می‌کند.

به هر حال برپایه هرمنوتیک به نوعی احراز دقیق اراده یک کشور در تن دادن به یک قاعده بین‌المللی بسیار بعید به نظر می‌رسد، چراکه احتمال تفاوت در نظر تفسیری مفسر با نظر کشور قول کننده تعهد، زیاد است. این موضوع به نوعی مباینت هرمنوتیک با پوزیتیویسم حقوقی را هرچه بیشتر عیان می‌کند.

تعییر دیگری که از هرمنوتیک مطرح شده تقدم تفسیر بر نشانه‌های است که این تعییر هم به نوعی با اراده‌گرایی مباینت دارد چراکه برای مفسر اعتبار اساسی قائل می‌شود نه اراده کشور بیان کننده اراده.

۵- اعتبار اشکال مختلف قواعد حقوقی

قواعد یا گزاره‌های حقوقی در عرصه بین‌المللی ازلحاظ ضرورت اجرا به سه دسته زیر تقسیم می‌شود:

۱- قواعد آمره؛ ۲- قواعد عام الشمول؛ ۳- قواعد اختیاری.

^{۳۷}. علی محمودی، «هرمنوتیک در حقوق بین‌الملل»، تاریخ تحریر ۱۳۸۹/۰۸/۲۵ (تاریخ مراجعته به سایت ۲۶ مهر ۱۳۹۳) <http://yaserziaee.blogfa.com/post-247.aspx>

از منظر پوزیتیویسم، قاعده آمره قاعده‌ای است بین‌المللی که توسط کشورها به‌طور خاص و جامعه بین‌المللی به‌طور عام به‌گونه‌ای ارادی در عرف بین‌المللی پذیرفته شده و تخطی از آن به‌هیچ‌وجه عملی نیست.^{۳۸}

در عین حال هیچ روش مشخصی درباره شناخت ماهیت این قواعد و بیان چگونگی رسیدن یک قاعده به این مرحله وجود ندارد. به‌طور عملی از این مفهوم درخصوص مسائلی مانند نسل‌کشی، جنایت جنگی، جنایت علیه بشریت، دزدی دریایی، تجارت برد و تجاوز یک کشور به کشور دیگر استفاده می‌شود. اکثر حقوق‌دانان قواعد آمره را بیشتر بر مبنای حقوق طبیعی قابل توجیه می‌دانند تا پوزیتیویسم حقوقی؛ اما با این حال این مفهوم توسط پوزیتیویسم حقوقی هم قابل توجیه است. شاخصه‌های قاعده آمره بر مبنای پوزیتیویسم حقوقی عبارت است از:

- ۱- قبول قاعده آمره^{۳۹} به‌واسطه ابراز اراده توسط کشورها و جامعه جهانی در مقطعی از تاریخ یا شکل‌گیری گزاره حقوقی بر مبنای اراده حاکمیت؛
- ۲- غیرفطری بودن این قواعد؛
- ۳- دستوری بودن قاعده آمره بین‌المللی پس از ابراز اراده کشور؛
- ۴- هنجاری بودن قاعده؛
- ۵- قابل تغییر بودن این قواعد به‌واسطه تغییر اراده کشورها یا حکومت‌ها (برخلاف مکاتب حقوق فطری)؛
- ۶- کلی و جهانی بودن قاعده.

باتوجه به این شاخص‌ها پوزیتیویسم حقوقی با پست‌مدرسیسم انطباق بیشتری دارد تا حقوق طبیعی؛ چراکه قاعده آمره در حقوق طبیعی کلی، مبتنی بر عقل و فطرت و دارای اصالت محتوایی و معنایی ارزیابی می‌شود.^{۴۰}

اما انتقاداتی از جانب پست‌مدرسیسم به جایگاه مفهوم قاعده آمره در رهیافت پوزیتیویستی حقوقی و مبنای شکل‌گیری آن در پوزیتیویسم حقوقی به شرح زیر مطرح می‌شود: ۱- ابهام در مفهوم قاعده آمره و اینکه آیا شکل‌گیری خود مفهوم اولیه عبارت «قاعده آمره» مبتنی بر

^{۳۸.} Evan J. Criddle, and Evan Fox-Decent, “A Fiduciary Theory of Jus Cogens,” *The Yale Journal of International Law* 34 (2009): 331-339.

^{۳۹.} Jus Cogens.

^{۴۰.} محمد رضا ضیایی بیگدلی، حقوق بین‌الملل عمومی (تهران: انتشارات گنج دانش، ۱۳۸۵)، چاپ بیست و پنجم، ۶۰

اراده کشورها بوده است یا خیر؟ به عبارت دیگر آیا کشورها در شکل‌گیری خود مفهوم «قاعده آمره» ابراز اراده کردند یا مفهوم قاعده آمره از مكتب حقوقی دیگری حاصل آمده است؛^{۴۱} - ابهام در روش شناخت قاعده آمره که می‌تواند با نظر مفسران متفاوت باشد؛^{۴۲} - ابهام در نحوه ابراز اراده کشورها و جامعه بین‌المللی که مبانی آن توضیح داده شد؛^{۴۳} - ابهام در نحوه شکل‌گیری قاعده آمره و میزان انطباق آن با اراده‌گرایی موردنظر پوزیتیویسم حقوقی؛^{۴۴} - بحث حقوق آمره منطقه‌ای^{۴۵} که بحثی جدید در حقوق بین‌الملل است و نافی کلی بودن قواعد موردنظر پوزیتیویسم و بهنوعی تأکید بر متکثر بودن حقوق بین‌الملل دارد موضوعی که موردنظر پست‌مودرنیست‌ها در انتقاد به پوزیتیویسم حقوقی می‌باشد.

در بحث قواعد عام‌الشمول^{۴۶} هم تا حدود زیادی همین انتقادات قابل طرح است. اما در بحث قواعد اختیاری، موضوع احراز اراده علی‌الظاهر به طریق روشن‌تری قابل بررسی است؛ اما با این حال وقتی به نحوه عمل سازمان‌های بین‌المللی که بر اساس اراده کشورها شکل می‌گیرند توجه می‌شود که به اشکال مختلف ممکن است اراده کشورها مورد دخشه واقع شود. اولین مسئله در این خصوص تفسیر اساسنامه برمبنای اراده ضمنی کشورهای است. در حقوق سازمان‌ها احراز اراده ضمنی کشورها در تفسیر اساسنامه امری پذیرفته شده است و بسیاری از اعمال سازمان‌ها بر پایه این تفاسیر صورت می‌پذیرد، حال آنکه همان‌طور که اشاره شد اساساً از نظر پست‌مودرنیسم تفسیر اراده اصلی در گزاره‌های حقوقی در حوزه حقوق بین‌الملل بسیار بحث‌انگیز است چه رسد به احراز اراده ضمنی.^{۴۷}

در رسیدگی‌های داوری و قضایی بین‌المللی که پذیرش صلاحیت دیوان‌ها توسط کشورها به صورت اختیاری واقع می‌شود هم نقدهایی به مبانی استدلالی پوزیتیویسم حقوقی قابل طرح است. به این معنی که هرچند شروع رسیدگی بر عهده مقام صالح از سوی کشورها قرار می‌گیرد ولی به این شیوه عملاً به قضات و داوران اجازه داده می‌شود که اراده کشورها در خصوص شکل‌گیری قواعد حقوقی را به طور عام مورداً رسانی قرار دهند و با توجه به کثرت قواعد در بررسی‌های حقوقی توسط قاضی و تکثر سه‌جانبه اراده راوی (خواهان) و مخاطب (خوانده) و قاضی در تحلیل گزاره حقوقی از یک‌سو و اعمال قواعد مختلف و متفاوت حقوقی از سوی دیگر، منجر به آن می‌شود که عملاً آرای نهایی که برمبنای احراز اراده صادر می‌شود،

41. Reza Hasmath, "The Utility of Regional Jus Cogens" (Paper Presented at American Political Science Association Annual Meeting, New Orleans, USA, August 30-September 2012).

42. Erga Omnes.

43. Fastenrath, op.cit., 317.

همواره قابل تردید و نقد باشد. بحثی که به کرات تحت عنوان سیاسی بودن یا غیرحقوقی بودن آرای صادره از مراجع بین‌المللی موردانتقاد کشورها قرار می‌گیرد.^{۴۴}

نتیجه

پست‌مدرنیسم از نظر بسیاری از فلاسفه مکتبی سلبی است که عقاید غامض و غیرعملی و ذهنی را برای شناخت واقایع در نظر می‌گیرد و به نظر عده‌ای گره‌های محکم بر کیسه‌های خالی می‌زند؛^{۴۵} اما این بدان معنا نیست که در محاکم، سازمان‌ها و دیوان‌های بین‌المللی در مقام شکل‌گیری حق یا در مقام استدلال و یا در مقام احقيق حق مباحث مبتنی بر پست‌مدرنیسم مطرح نشود.

پوزیتیویسم حقوقی به عنوان یکی از مکاتب شناخته‌شده و غالب در روابط بین‌الملل شناخته می‌شود. در کنار هم قرار دادن اصول پوزیتیویسم و پست‌مدرنیسم به‌طورکلی محکی جدی برای راستی‌آزمایی صحت قواعد پوزیتیویسم است؛ که در مقاله سعی شده به آنها اشاره شود. تردید در مبانی پوزیتیویسم با تکیه بر نسبی‌گرایی موردنظر پست‌مدرنیسم، تفاوت در دو رهیافت در شناخت حقایق و مبانی آن منجر به آن می‌شود که در مصادیق خاص حقوقی به نتایج مختلفی نائل شویم. پوزیتیویسم حقوقی در عمل قادر به ایجاد نظام حقوقی در سطح جهان می‌باشد حال آنکه پست‌مدرنیسم با تأکید بر تفاوت نظرات و فرهنگ‌ها نمی‌تواند نظام منسجمی را در جهان ایجاد کند. همین مسئله منجر به آن می‌شود که پست‌مدرنیسم فقط شکل انتقادی داشته باشد و نه بیشتر. در خوش‌بینانه‌ترین حالت می‌تواند منجر به شکل‌گیری کثرت‌گرایی فرهنگی در جهان شود بحثی که کلی‌گرایی و وحدت حقوقی موردنظر پوزیتیویسم حقوقی را با خدشه مواجه می‌کند.

در پست‌مدرنیسم شکل قواعد حقوقی و متن اهمیت بیشتری از ایجاد‌کننده آن دارد که این امر با اراده‌گرایی و پوزیتیویسم موردنظر کلسن مبتنی بر اصالت قاعده وفای به عهد در تناقض است. از سوی دیگر ماهیت حقوق در پست‌مدرنیسم بسیار لرزان است و در هنگام نقد پوزیتیویسم حقوقی همین مشکل بسیار خودنمایی می‌کند؛ اما به‌هرحال به جهت اهمیت فلسفی پست‌مدرنیسم و اهمیت حقوقی پوزیتیویسم حقوقی در این نوشتار تلاش شد تا مبانی دو نظریه بر هم انطباق داده شده و در مواردی که میان دو مکتب هم‌پوشانی وجود ندارد موردنبررسی قرار گیرد که در واقع مفهوم واقعی نقد همین است.

^{۴۴.} Chimni, op.cit., 13-3.

^{۴۵.} کهون، پیشین، ۲

فهرست منابع

الف) منابع فارسی

- آلستانی مفرد، محسن. «نظریه‌های تصویری زبان و بازی‌های زبانی ویتنگشتاین». روزنامه رسالت، شماره ۵۹۶۱، ۱۳۸۵/۰۶/۲۲.
- برایان، مگی. مردان اندیشه و پدیدآورندگان فلسفه معاصر. چاپ دوم. ترجمه عزت‌الله فولادوند. تهران: انتشارات طرح نو، ۱۳۷۸.
- ذوالعین، پرویز. مبانی حقوق بین‌الملل عمومی. تهران: مؤسسه چاپ و انتشارات وزارت امور خارجه، ۱۳۷۷.
- ضیایی بیگلی، محمدرضا. حقوق بین‌الملل عمومی. چاپ بیست و پنجم. تهران: انتشارات گنج دانش، ۱۳۸۵.
- عبداللهی، محمدعلی، «تقدم وجود بر ماهیت از دیدگاه سارتر و هایدگر». پژوهشنامه فلسفه دین (نامه حکمت) دوره ۱، شماره ۲ (۱۳۸۲): ۲۱۳-۱۹۱.
- قره‌باغی، علی‌اصغر. «مرگ استعاری مؤلف و تولد خواننده». مجله گلستانه ۴۱ (۱۳۸۱): ۶۶-۶۰.
- کهون، لارنس. از مدرنیسم تا پست‌مودرنیسم. چاپ چهارم. ویراستار فارسی عبدالکریم رسیدیان. تهران: نشر نی، ۱۳۸۴.
- محمودی، علی. «هرمنوتیک در حقوق بین‌الملل». تاریخ تحریر ۲۵/۰۸/۱۳۸۹.
- موسوی، سید محمد. «جایگاه زبان در فلسفه سیاسی ویتنگشتاین». دوفصلنامه علمی تخصصی علامه موسی‌زاده، رضا. سازمان‌های بین‌المللی. چاپ نوزدهم. تهران: بنیاد حقوقی میزان، ۱۳۹۱.
- میرموسوی، سید علی، سید صادق حقیقت. مبانی حقوق بشر از دیدگاه اسلام و دیگر مکاتب. چاپ نهم. تهران: سازمان انتشارات پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۹۰.

ب) منابع لاتین

- Ago, Robert. *Encyclopedia of International Law*. Vol. 7. North Holland: Oxford, 1984.
- Chimni, B.S. "Third World Approaches to International Law: A Manifesto." *International Community Law Review* 8 (2006): 3-27, Koninklijke Brill NV, Printed in the Netherlands.
- Criddle, Evan J., and Evan Fox-Decent "A Fiduciary Theory of Jus Cogens." *The Yale Journal of International Law* 34 (2009): 331-393.
- Fastenrath, Ulrich. "Relative Normativity in International Law." *European Journal of International Law* 4 (1993): 305-340.

Hasmath, Reza. "The Utility of Regional Jus Cogens." Paper Presented at the American Political Science Association Annual Meeting, USA (New Orleans), August 30-September 2012.

Guzman, Andrew T., and Timothy L. Me. "International Soft Law." *Journal of Legal Analysis* 2(1) (Spring 2010): 173-225.

Kennedy, David. "Some Comments on Law and Postmodernism, a Symposium Response to Professor Jennifer Wickie." *University of Colorado Law Review* 62 (1991): 475-482.

Kingsbury, Benedict. "Legal Positivism as Normative Politics: International Society, Balance of Power and Lasa Oppenheim's Positive International Law." *European Journal of International Law* 13 (2003): 401-436.

Koskenniemi, Martti, and Leino Päivi. "Fragmentation of International Law? Postmodern Anxieties." *Leiden Journal of International Law* 15 (2002): 553-579.

Lauterpacht, Hersch. "The Reality of the Law of Nations." In *International Law, being the Collected Papers of Sir Hersch Lauterpacht*, edited by E. Lauterpacht, 26. Cambridge: Cambridge University Press, 1970-1978.

Lyotard, Jhon Francis. *The Postmodern Condition*. Manchester: Manchester University Press, 1984.

Pompeo Pinto, Accioly Hildebrando. *Tratado De Derecho Internacional Público*. Rio de Janeiro, Brasil: Imprensa Nacional, 1945.

Yilmaz, Ihsan. *Muslim Laws, Politics and Society in Modern Nation States*. 1st Ed. Melbourne: Ashgate Publishing, 2005.

Journal of LEGAL RESEARCH

VOL. XVIII, No. 1

2019-1

- **A Postmodern Critique of Legal Positivism in International Law**
Dr. Alireza Bagheri Abyaneh - Dr. Mojtaba Ansarian
- **Interpretation of the UN Security Council Resolutions**
Yaser Salarian - Mahdi Khalili Torghabe
- **Exceptions to the Prohibition of Forced Labor in Iran's Current Laws and ILO Conventions No. 29**
Dr. Mohammad Mazhari - Farzad Jangjooi (Kharata) - Akbar Lotfi Aziz
- **Specific Obligations of Telecommunication Services in the World Trade Organization**
Zahra Moshref Javadi
- **Reasoning Requirement of Arbitration Awards in International Investment Disputes Settlement**
Sepehr Hasankhanpour - Amirhosein Haghghi
- **Criminal Policy on Direct Tax Law Emphasizing the Amendment Law on Direct Tax Law**
Dr. Aboulhasan Shakeri - Atefeh Sheikheslami
- **Combating Smuggling of Goods in the Law on Combating Trafficking in Goods and Currency Approved 2013**
Mostafa Hasan Raeisi - Reyhaneh Khalili
- **The Effect of Personality in the Contracts in Iranian and English Laws and Judicial Prebedent**
Fateme Norouzi - Dr. Mahdi Ashouri - Dr. Delavar Baradaran
- **Situation of Lawyer at the Preliminary Investigation Phase**
Dr. Seyyed Ebrahim Ghodsi - Meisam Gholamy - Amin Maleki
- **Sovereignty of the Wills and its Advent in the Rules of Conflict of Laws in the Iranian and Chinese Legal Systems**
Vahid Yeganeh - Rouholamin Hojjati Kermani
- **Smart Contracts: Legal Agreements for the Block Chain**
Author: Reggie O'Shields, Translators: Mahdi Naser - Dr. Hossein Sadeghi

S. D. I. L.

The S.D. Institute of Law
Research & Study